

Til § 122.

§ 122, jfr. Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 § 13 og Lov Nr. 169 af 1. Maj 1923 § 3, affattes saaledes:

„For at faa Beskikkelse som Sagfører ved Underret udfordres, at den paagældende fyldestgør den i § 120, 2det Stykke, nævnte Eksamensbetingelse, og at han i 3 Aar har været i en af de i § 121, 2det Stykke, nævnte Virksomheder, eller at han i lige Tid enten som autoriseret Fuldmægtig hos en Sagfører har deltaget i dennes Forretninger, derunder Behandlingen af Rets-sager, eller har været Retsskriver. Den, der har været Fuldmægtig paa et Amtskontor, Sekretær ved en Landsret, Sø- og Handelsretten i København eller Københavns Byret, Sekretær i Københavns Overpræsidium, Politiaffistent med Kommando, Ekspeditionssekretær i Københavns Politis Kontor for Straffesager eller Fuldmægtig i dets Politikontor, kan medregne i alt 2 Aars Virksomhed i saadan Stilling til Udbringelse af de 3 Aar.

For den, der har bestaaet juridisk Embedseksamen med ringere Karakter, kan Justitsministeren fravige den i 1ste Stykke nævnte Eksamensbetingelse, naar ganske særlige Forhold taler derfor.

Til Udbringelse af de i den foregaaende og nærværende Paragraf omhandlede 3 Aar kan Virksomhed i forskellige af de nævnte Stillinger sammenlægges, jfr. dog nærværende Paragrafs 1ste Stykke, sidste Punktum.“

Til § 123.

§ 123 affattes saaledes:

„Den, der ønsker at opnaa Beskikkelse som Højesterets-sagfører, indgiver Anmeldelse herom til Højesterets Justitskontor, bilagt med Tilkendegivelse fra Justitsministeriet om, at han, naar Prøvetiden er udløbet, og Højesterets Indstilling foreligger, vil kunne faa saadan Beskikkelse. Han har derefter Ret til at give Møde for Højesteret i 1½ Aar, regnet fra Slutningen af Domsforhandlingen i den første af de af ham for Højesteret procederede Sager. For at kunne opnaa Beskikkelse maa den paagældende have givet Møde i 4 mundtligt forhandlede Sager, af hvilke mindst 2 skal være borgerlige, deraf i alt Fald den ene for Appellanten. Sagerne maa han selv forskafe sig, jfr. dog § 332, 2det Stykke, og § 735, 3die Stykke. Inden en Uge efter Udløbet af hans heromhandlede Mødeberettigelse kan han søge Højesterets Erklæring om, hvorvidt han findes egnet til at faa Beskikkelse som Højesterets-sagfører. Saadan Procedure paa Prøve kan ikke paa ny finde Sted, medmindre Højesteret paa Grund af særlige Omstændigheder maatte give Tilladelse dertil, og da tidligst efter Forløbet af 3 Aar, efter at Mødeberettigelsen var ophørt.

Sagførerprøven for Landsretterne bestaar i, at den paagældende for en Landsret udfører 3 med mundtlig Domsforhandling sluttende Sager, som han selv maa forskafe sig, og af hvilke mindst 2 er borgerlige, deraf i alt Fald den ene for Sagsøgeren. Prøven er bestaaet, naar hans Udførelse af disse Sager af Landsretten kendes forsvarlig. Saadan Prøve kan ingen underkaste sig oftere end 2 Gange, og ingen faar Adgang til Prøven, forinden han har fremlagt Justitsministeriets Tilkendegivelse om, at han efter bestaaet Prøve vil kunne faa Beskikkelse som Landsretssagfører.“

Som Lovforslag 1931—32 og Folketingets Vedtagelse den 11. December 1931, bortset fra Tilføjjelsen om Sekretærer i Københavns Overpræsidium.

Som begge Tings Vedtagelse i 1928—29 og som Lovforslag 1930—31 med Udelukkelse af dets 2det Stykke og Opretholdelse af Betegnelsen Højesterets-sagfører.

Højesterets-sagførerprøven opretholdes, men ændres paa den af det staaende Retsplejeudvalg foreslaaede og af Højesteret tiltraadte Maade.